

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Polismac Vladimir și de avocatul acestuia, Grosu Eugen, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2016 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Polismac Vladimir XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 12.06.2013-28.12.2016;*
2. *Instanța de apel: 12.04.2018-17.12.2018;*
3. *Instanța de recurs: 13.03.2019-03.07.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 decembrie 2016, Polismac Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art.10 Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Polismac Vladimir, i-a fost stabilită pedeapsa de 9 (nouă) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 septembrie 2013, definitiv lui Polismac Vladimir i-a fost stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei, fiind calculat din data de 28 decembrie 2016, cu includerea termenului de pedeapsă executat în baza sentinței Judecătoriei Cahul din 18 septembrie 2013, de la 29 aprilie 2013 până la data de 28 decembrie 2016.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Polismac Vladimir și Șlicova Natalia în beneficiul lui Nistirenco Aculina suma de 12 060,73 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Procesul penal în privința lui Polismac Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 și art. 179 alin. (2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Prin aceeași hotărâre a fost condamnată și Șlicova Natalia, în privința căreia hotărârile nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Polismac Vladimir, în noaptea de 22 spre 23 martie 2013, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă cu Șlicova Natalia, a pătruns prin fereastră în domiciliul Nistirenco Aculina, situat în XXXXX și a sustras pe ascuns mijloace bănești în valoare de 9 000 lei, 150 euro, ce la momentul comiterii furtului, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivalau cu 2 937 lei și 10 dolari, ce la momentul comiterii furtului, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivalau cu 123,73 lei, cauzându-i lui Nistirenco Aculina un prejudiciu material considerabil în cuantum de 12 060, 73 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Polismac Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrunderea în domiciliu, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot Polismac Vladimir, la data de 17 martie 2013, în jurul orei 18:40, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având pe față îmbrăcată o mască medicinală, prin acces liber a intrat în ghereta alimentară, amplasată pe str. Dokuceaev 1, mun. Chișinău, care aparține întreprinderii SRL „Comvic-Plus”, amenințând-o cu moartea pe vânzătoarea Josan Marina, care se afla în acel moment la locul de muncă, în caz dacă va încerca să opună rezistență sau să apeleze după ajutor, și a sustras din mâna ei telefonul mobil de model „Samsung S5230” la prețul de 2 500 lei, din aparatul de casă și geanta lui Josan Marina a sustras bani ce aparțin firmei SRL „Comvic-Plus” în sumă de 3 500 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i firmei SRL „Comvic-Plus” o pagubă materială în sumă de 3 500 lei și părții vătămate Josan Marina o pagubă materială considerabilă în sumă de 2 500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Polismac Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, conform indicilor: *tîlhăria, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea violenței, cu aplicarea unui obiect în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot acesta, Polismac Vladimir, la 24.03.2013 în jurul orei 08:00, aflându-se în XXXXX, atentând la inviolabilitatea domiciliului, fără permisiune a intrat în domiciliul temporar a lui Cocimari Maia, din XXXXX, stricând geamul de la ușa de intrare a casei și forțând ușa, unde exprimându-se cu cuvinte necenzurate și aplicând forța fizică a bătut-o pe ultima, lovind-o cu o sticlă de la șampanie în regiunea capului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 61 „D” din 23.04.2013, efectuat în privința lui Cocimari Maia, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, nu mai puțin de 6 și nu

mai puțin de 21 zile, iar pe oaspetele acesteia, Șlicova Natalia, din XXXXX, domiciliată temporar în XXXXX, a lovit-o cu pumnul în regiunea feței cauzându-i dureri fizice.

Acțiunile acestuia, fiind încadrate în prevederile art. 179 alin. (2) Cod penal, conform indicilor calificativi: *violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.*

Tot Polismac Vladimir, în aceleași circumstanțe, în cadrul violării de domiciliului lui Cocimari Maia, în XXXXX, la 24.03.2013 în jurul orei 08:00, în casa unde aceasta domicilia împreună cu doi copii minori ai săi, XXXXX și care se aflau la acel moment în casă, precum și în prezența oaspetelui Șlicova Natalia, după ce a lovit-o în cap pe Cocimari Maria cu sticla de la șampanie a mai și amenințat-o cu omor atât verbal cât și demonstrându-i un cuțit pe care îl avea în mână, existând pericolul real de realizare a acestei amenințări.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal, conform indicilor: *amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Polismac Vladimir și de inculpatul Polismac Vladimir.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Polismac Vladimir să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și pentru săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art.188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Polismac Vladimir să-i fie stabilită, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin.(4) Cod penal, lui Polismac Vladimir să-i fie stabilită, prin cumul parțial al pedepsei date cu pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 septembrie 2013, o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu începutul termenului de executare a pedepsei din 29 aprilie 2013.

În motivare a invocat blândețea pedepsei stabilite inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care nu este proporțională cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, considerând că, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal și a subapreciat personalitatea inculpatului Polismac Vladimir și împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea de sustragere a bunurilor lui Nistorencu Aculina, or, anume inculpatul Polismac Vladimir este inițiatorul săvârșirii infracțiunii de sustragere a bunurilor lui Nistorencu Aculina și el nu se află la prima abatere, anterior fiind atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor analogice, spre deosebire de inculpata Șlicova Natalia. În opinia procurorului, pedeapsa aplicată acestuia nu putea să fie mai mică decât pedeapsa aplicată lui Șlicova Natalia.

De asemenea, a considerat neîntemeiată concluzia instanței de judecată privind excluderea din acuzarea inculpatului Polismac Vladimir, atacarea părții vătămate Josan Marina cu mască medicinală pe față, ca semn calificativ al infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că acuzarea este lipsită de suport probatoriu. În argumentarea poziției sale instanța de judecată a menționat că aceste circumstanțe nu au fost confirmate de către partea acuzării în ședința de judecată, fiind deduse doar din declarațiile părții vătămate Josan Marina în cadrul urmăririi penale.

Într-adevăr acuzarea nu a putut prezenta în ședința de judecată partea vătămată Josan Marina, luând în considerație că ea la momentul respectiv nu se afla la domiciliu, însă a solicitat amânarea examinării cauzei pentru prezentarea părții vătămate, respectiv, declarațiile căreia avea o mare importanță la stabilirea adevărului pe cauză. În pofida solicitării de amânare a ședinței de judecată, pentru a fi prezentate și alte probe ale acuzării, instanța a decis de a termina cercetarea judecătorească fără audierea acestui martor important, încălcând principiul egalității armelor în proces. Totodată, menționând că, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23 aprilie 2013, partea vătămată Josan Marina l-a recunoscut pe Polismac Vladimir, ca fiind persoana care la data de 17 martie 2013, având îmbrăcată pe față o mască medicinală, a atacat-o și a amenințat-o cu un cuțit.

3.2. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Polismac Vladimir a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Polismac Vladimir pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

În motivare a menționat că, instanța de fond nu a atras atenția la faptul că, partea vătămată Josan Mariana, fiind audiată la data de 17.03.2013, în cadrul procesului-verbal de sesizare, a comunicat că a fost atacată de o persoană necunoscută de o vârstă aproximativ 21-40 ani și înălțimea de 1,70-1,75 m (f.d.8), fapt confirmat și în procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată (f.d.17), comunicând tot atunci că i s-au sustras și bani în sumă de aproximativ 3 000-3 300 lei, de unde apare întrebarea logică, pentru ce oare ar mai fi avut nevoie Polismac Vladimir să vină la lucru în or. Cantemir, la Jugaru Valentin și să ceară în împrumut 50 lei pentru drum, ca să plece la Hîncești la lucru? (declarații făcute de către Jugaru Valentin (f.d.129) confirmate și de către angajatorul acestuia Corja Gheorghe (f.d.131).

La fel, apelantul a indicat că, instanța de judecată a lăsat fără atenție procesul - verbal de audiere a martorului Chihai Igor, care are calitatea de ofițer superior de investigații a BCG a IP Centru, din data de 05.04.2013 (f.d.90), prin care a fost stabilit faptul că de telefonul furat în noaptea zilei de 17.03.2013, s-a folosit locuitorul XXXXX - Panaitie Anton, a doua zi, făcându-se de pe acesta apeluri telefonice care au fost înregistrate de la antena situată în r. Cantemir (f.d.59), persoană care la fel semăna după descrierile făcute de către partea vătămată, persoana fiind condamnată anterior pentru săvârșirea infracțiunilor similare.

De asemenea, a fost menționat și faptul că, instanța de judecată a lăsat fără atenție și rezultatele raportului de expertiză nr. 3221 din 23.05.2013, care în concluzie a dat un

răspuns concret că urmele lăsate de pe urma tâlhăriei din noaptea zilei de 17.03.2013, nu-i aparțin lui Polismac Vladimir (f.d.163).

3.3. Inculpatul Polismac Vladimir a solicitat casarea sentinței, deoarece nu este de acord cu învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) și art. 188 alin. (2) Cod penal, considerând că, învinuirea este bazată doar pe declarațiile părții vătămate, dar el nu a văzut-o în față niciodată pe Josan M., la urmărirea penală nu a fost făcută recunoașterea, în instanța de fond nu a participat partea vătămată. Instanța de judecată nu a ținut cont de declarațiile lui, prin care a menționat că la 17.03.2013, ora 20:00 era în alt loc, și anume, în XXXXX, la mama sa. Fapt ce demonstrează netemeinicia învinuirii înaintate pe art. 188 alin. (2) Cod penal.

De asemenea, apelantul a indicat și asupra învinuirii înaintată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, pe care acesta a recunoscut vina integral, manifestând căița sinceră și fiind gata să întoarcă banii părții vătămate Nistorencu Aculina. Astfel că, a depus în instanța de fond cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, dar cererea a fost respinsă și în opinia acestuia, a fost încălcată legea. Mai mult ca atât, prin faptul că nu a fost asigurată prezența părții vătămate în ședința de judecată, apelantul a menționat că nu a avut posibilitatea de a se împăca cu aceasta pe art. 186 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2018, au fost admise recursurile declarate de procuror, de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului Polismac Vladimir și de inculpatul Polismac Vladimir, casată parțial sentința Judecătorei Cahul din 28 decembrie 2016, și pronunțată în cauza penală în privința lui Polismac Vladimir învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, în latura penală în partea stabilirii vinovăției inculpatului Polismac Vladimir și condamnării în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în partea stabilirii pedepselor definitive pentru concurs de infracțiuni, o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Polismac Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Inculpatul Polismac Vladimir a fost liberat de executarea pedepsei stabilite în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Polismac Vladimir în baza art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal, a fost cumulată parțial cu pedeapsa de 9 (nouă) ani închisoare aplicată prin sentința Judecătorei Cahul din 19 septembrie 2013 pe art. 145 alin. (1) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și pentru concurs de infracțiuni i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 14 (paisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei lui Polismac Vladimir, calculându-se din 17 decembrie 2018, cu includerea în acest termen perioada executării parțiale a sentinței de la 29 aprilie 2013 până la 17 decembrie 2018.

În rest, hotărârea atacată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate probe noi, dar întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, la solicitarea părții acuzării au fost cercetate suplimentar probele ce stau la baza învinuirii așa cum, se solicită achitarea inculpatului Polismac Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, administrate în instanța de fond.

Verificând aspectele de drept cât și argumentele invocate în cererile de apel depuse, instanța de apel a constatat că acțiunile lui Polismac Vladimir din 17 martie 2013, 22 spre 23 martie 2013, 24 martie 2013 sunt cele prevăzute de 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 155, art. 179 alin. (2), art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal, concluzie ce rezultă din materialele dosarului, analizate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel că, instanța de apel a considerat nefondate alegațiile atât a inculpatului cât și avocatului acestuia, în sensul achitării inculpatului de sub învinuirea imputată în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, deoarece, după părerea acestora, la materialele dosarului nu sunt probe ce ar demonstra cert că anume Polismac Vladimir a săvârșit fapta dată.

Totodată, instanța de apel a menționat că, referitor la învinuirea înaintată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, inculpatul a depus în instanța de fond cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, care a fost respinsă și prin această soluția, inculpatul a considerat că a fost încălcată legea.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar a menționat, că într-adevăr Polismac Vladimir în instanța de fond, la 20 octombrie 2014, a depus cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată, însă numai pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, deci nu a învinuirii indicate în rechizitoriu. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Cahul din 20 octombrie 2014, instanța de fond a respins cererea dată, menționând că cauza penală de învinuire a lui Polismac Vladimir de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 155, art. 179 alin. (2), art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, necesită a fi examinată în procedură generală.

Astfel, notificând prevederile art.364/1 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, corect prima instanță a examinat cauza în procedură deplină și nu a acceptat cererea inculpatului Polismac Vladimir privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (Vol. IV, f.d.77; 84-85), fiindcă, la caz, nu sunt întrunite condițiile pe care le cer prevederile art. 364/1 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece inculpatul nu a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și chiar a solicitat administrarea de noi probe, invocând că nu a fost confirmată prin probe comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal. Deci, fiind depusă de către inculpat cererea privind examinarea cauzei în baza art. 364/1 alin. (2) Cod de procedură penală, acesta a indicat că recunoaște pe deplin vina în săvârșirea doar a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ceea

ce nu este admis de prevederile normei menționate, atât timp cât în rechizitoriu i se impută și săvârșirea faptelor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 155, art. 179 alin. (2), art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal. Circumstanțe care întemeiat au dus la respingerea cererii inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Cu atât mai mult, la examinarea cauzei în instanța de apel de către avocat a fost prezentată cererea părții vătămate Nistorencu Aculina, semnătura căreia a fost confirmată de către secretarul consiliului local Roșca Olga, cerere, prin care s-a solicitat încetarea cauzei penale pe motiv că i-au fost întorși banii și nu mai are pretenții (Vol. VI, f.d.19; f.d. 23-24).

În acest sens, instanța de apel a notificat prevederile art. 109 Cod penal și a menționat că, în ședința de apel au fost întreprinse măsuri întru asigurarea prezenței părții vătămate Nistorencu Aculina, însă acestea nu s-au soldat cu succes, deoarece partea vătămată nu se poate deplasa ca să ajungă în ședința de judecată, fapt ce a dus la examinarea cauzei în lipsa acesteia întru asigurarea examinării cauzei în termeni rezonabili, fără a se admite tergiversarea examinării cauzei (Vol. V, f.d.262-263; 267; 272-275; 282; Vol. VI, f.d.8-9).

Astfel, Colegiul a notat, că împăcarea s-a solicitat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, deci nu se manifestă imposibilitatea aplicării acestui articol pe motivul existenței situației stipulate la art. 109 alin. (1) și (4) Cod penal, însă, ținând cont de alin. (2) al normei indicate, care prevede că, împăcarea este personală, deci, prezența părții vătămate este necesară în ședința de judecată întru confirmarea poziției sale cu privire la încetarea cauzei în legătură cu împăcarea părților, deci, această cerere nu a fost luată în considerare.

Totodată, instanța de apel a menționat că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal săvârșită de inculpatul Polismac Vladimir în noaptea de 22 spre 23 martie 2013, conform art.16 alin. (2) Cod penal se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal „*persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat termenul de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave*”. Iar, la examinarea cauzei în instanța de apel, la data de 17 decembrie 2018, au trecut mai mult de 5 ani, prin urmare, perioada prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, expirând la 23 martie 2018.

Astfel, instanța de apel a considerat că inculpatul Polismac Valdimir necesită de a fi liberat de la executarea pedepselor stabilite în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, în temeiul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Așa cum, potrivit art. 389 Cod de procedură penală “(4) *sentința de condamnare se adoptă: 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție*”.

Colegiul judiciar a reținut și faptul că, inculpatul și avocatul au invocat că de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal, Polismac Vladimir necesită a fi achitat, chiar dacă instanța de fond l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, considerând că

anume săvârșirea acestei fapte a fost confirmată în cursul examinării cauzei. Opinia dată, însă a instanței de fond, cât și cea a părții apărării cu privire la achitarea inculpatului, nu sunt susținute de partea acuzării, care a invocat că, la caz, prin materialele dosarului se confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, prima instanță eronat a ajuns la concluzia că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, or, în urma examinării cauzei a fost demonstrat faptul că: **Polismac Vladimir**, la data de 17 martie 2013, în jurul orei 18:40, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având pe față îmbrăcată o mască medicinală, prin acces liber a intrat în ghereta alimentară, amplasată pe str. Dokuceaev 1, mun. Chișinău, care aparține întreprinderii SRL „Comvic-Plus”, unde a atacat-o cu un cuțit pe Josan Marina, care se afla în acel moment la locul de muncă și a amenințat-o cu moartea, în caz dacă va încerca să opună rezistență sau să apeleze după ajutor, și, a sustras din mâna ei telefonul mobil de model „Samsung S5230” la prețul de 2 500 lei, din aparatul de casă și geanta lui Josan Marina a sustras bani ce aparțin firmei SRL „Comvic-Plus” în sumă de 3 500 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i firmei SRL „Comvic-Plus” o pagubă materială în sumă de 3 500 lei și părții vătămate Josan Marina o pagubă materială considerabilă în sumă de 2 500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale Polismac Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, conform indicilor *„tîlhăria, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea violenței, cu aplicarea unui obiect în calitate de armă, de o persoană mascată, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Cu toate că, inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii date, instanța de apel a notat că, analizând și apreciind sistemul de probe administrate de organul de urmărire penală și prezentate de către cauzatorul de stat în sprijinul învinuirii imputate inculpaților, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității lor, a constatat ca fiind dobândite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, care coroborează între ele și indică indubitabil că inculpatul Polismac Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat: procesul - verbal din 17 martie 2013 de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, prin care Josan Marina a solicitat să fie identificată persoana de gen masculin cu vârsta aproximativ 35-40 ani, înălțimea 1,70-1,75 m (Vol. I, f.d.8); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23 aprilie 2013, prin care Josan Mariana a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 2 ca fiind cea care la 17.03.2013 a intrat în ghereta amplasată pe str. Dokuceaev 1, mun. Chișinău, unde i-a sustras telefonul mobil și mijloace bănești. Indicând că o recunoaște după următoarele semnalmente: forma feței, tenul feței închis, forma ochilor unul fiind mai mic, iar altul puțin mai mare (Vol. I, f.d.116). Toate acestea demonstrând contrariul argumentelor apărării, precum că învinuirea nu este bazată pe probe, cu atât

mai mult că, din descifrările convorbirilor telefonice, ce se regăsesc la dosar (Vol. I, f.d.41-45; 55; 58-59), căutarea, fiind făcută în bază de IMEI: XXXXX, cartela SIM XXXXX, din care rezultă că la 17.03.2013, ora 19:14:54 telefonul mobil de model „Samsung”, sustras de la Josan Mariana, se afla pe str. Dokuceaev, până la ora 22:02:44 telefonul dat plimbându-se prin mun. Chişinău şi la 18.03.2013 la ora 12:26:49 apare în oraşul Cantemir.

Totodată, instanţa de apel a reţinut declaraţiile inculpatului precum că, în ziua săvârşirii infracţiunii nu a fost la Chişinău şi nici la ghereta dată, el, fiind în XXXXX şi chiar de el i-a dat telefonul dat lui Jugaru Valentin, acest telefon l-a primit de la un cunoscut pe nume Saşa ca să se folosească şi când era la Cantemir l-a sunat pe Saşa şi s-a înţeles ca să-i transmită telefonul dat lui Jugaru. Poziţie, care a fost luată de inculpat întru apărarea sa aşa cum, în instanţa de apel au fost verificate suplimentar probele ce stau la baza învinuirii, inclusiv şi descifrările telefonice, care contrazic poziţia inculpatului. La fel, instanţa de apel a fost menţionat faptul că inculpatului i-au fost acordate întrebări de control, la care inculpatul a declarat că nu ţine minte când Saşa i-a dat telefonul, însă a doua zi după ce a primit acest telefon s-a dus la Cantemir şi i-a dat telefonul dat lui Jugaru. Mai mult ca atât, inculpatul face trimitere la o persoană pe nume Saşa, însă nu indică datele acestei persoane şi unde poate fi găsită şi clarificată situaţia, ca acesta să confirme că el i-ar fi transmis acest telefon lui Polismac Vladimir.

Astfel, prin acest mod inculpatul şi-a ales poziţia de apărare şi tinde spre a duce instanţa în eroare întru eschivarea de la răspundere penală, or, cumulul de probe demonstrează pe deplin învinuirea adusă de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal (Vol. I, f.d.6, 8, 17-18, 41-45, 116, 129, Vol. V, f.d.115), confirmându-se că anume Polismac Vladimir a săvârşit anume această faptă, fiind înarmat cu un cuţit şi pe faţă având o mască medicală.

Instanţa de apel, în acest sens a indicat şi faptul că, chiar dacă a fost efectuată expertiza în care este indicat că amprente digitale nu au fost lăsate de Polismac Vladimir, acest fapt nu confirmă că acesta la 17.03.2013 nu a fost în acea gheretă. Cu atât mai mult că în acea zi el pe o mână avea o mănuşă, ba mai mult, urmele nu au fost ridicate de pe toată suprafaţa gheretei, care este un loc public şi amprente puteau fi lăsate şi de alte persoane. Astfel, trebuiau să fie ridicate urmele de pe toată suprafaţa gheretei pentru a fi stabilit dacă au fost lăsate urme şi de către Polismac Vladimir. Deci, acest raport de expertiză nu poate servi ca probă ce ar demonstra că inculpatul nu a fost în acea gheretă, cu atât mai mult, că probele anexate la dosar fac trimitere anume la Polismac Vladimir ca fiind persoana care la 17.03.2013 a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, în circumstanţele descrise supra. Circumstanţe, care la fel, denotă netemeinicia argumentelor apărătorului şi cele ale inculpatului indicate în acest sens.

Ba mai mult ca atât, sesizându-se despre săvârşirea faptei, Josan Mariana a menţionat că i s-a sustras telefonul mobil şi bani la suma de 3 000 lei (Vol. I, f.d.8), fiind audiată aceasta a declarat că telefonul costă aproximativ 2 500 lei, dar au fost sustraşi şi banii firmei la suma de 3 000 - 3 300 lei (Vol. I, f.d.17-18). Astfel, Vrabie Roman - reprezentant al SRL "Comvic -Plus" a solicitat atragerea la răspundere a persoanei necunoscute de gen masculin, care la 17.03.2013 a pătruns în ghereta de pe str. Dokuceaev 1, mun. Chişinău şi

prin amenințări cu un cuțit a sustras de la vânzătorul Josan Mariana telefonul mobil personal și mijloace bănești în sumă de 3 500 lei, care aparțineau SRL „Comvic – Plus” (Vol. I, f.d.20, 29). Iar, întru stabilirea sumei sustrase a fost efectuată inventariere, stabilindu-se un minus de 3 500 lei (Vol. I, f.d.25-27). Probe prin care se demonstrează cauzarea de daune în proporții considerabile, prin săvârșirea acestei fapte de Polismac Vladimir la data de 17.03.2013. Chiar dacă apărarea invocă la faptul că dacă inculpatul ar fi sustras banii, atunci apare întrebarea de ce ar fi solicitat acesta de la Jugaru Valentin bani de drum, însă această circumstanță nu denotă că nu el a săvârșit fapta imputată, el transmițând telefonul a solicitat în loc bani, chiar de este o sumă simbolică, aceasta denotă că el ar fi vrut să scape de telefonul sustras, primind în schimb o sumă cât de mică.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 și 84 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, care anterior a fost judecat mai multe ori, astfel, ajungând la concluzia că pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 14 ani, va atinge scopul corectării și reeducării inculpatului, or, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, dar să ducă la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal. Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 30 ianuarie 2019, este atacată cu recursuri ordinare la 06 februarie 2019 de inculpatul Polismac Vladimir și de avocatul acestuia, Grosu Eugen.

6.1. Inculpatul solicită casarea hotărârilor de condamnare pentru comiterea infracțiunilor art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, și rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei hotărâri legale, invocând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel.

Suplimentar, inculpatul menționează că, instanța de apel neîntemeiat a respins cererea părții vătămate Nistorenco Aculina pe epizodul de furt, care a solicitat încetarea cauzei penale, deoarece i-a fost restituit prejudiciul cauzat.

6.2. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatul Polismac Vladimir, solicită casarea parțială a hotărârilor de condamnare a inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în această parte, în temeiul art. 390 alin.(1) Cod de procedură penală, pe motiv că infracțiunea nu a fost săvârșită de inculpat, invocând aceleași argumente, care au fost expuse în cererea de apel.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal, lecturând recursurile declarate de inculpat și de avocatul acestuia, Grosu Eugen, reține că aceștia își exprimă dezacordul său cu hotărârile de condamnare a inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, invocând nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de tâlhărie, iar referitor la infracțiunea de furt, consideră că i-a fost încălcat dreptul său legal de a fi examinată cauza în procedura simplificată, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, fiind respinsă neîntemeiat cererea sa depusă în sensul dat, precum și faptul că nu a fost acceptată cererea părții vătămate Nistorenco Aculina, prin care s-a solicitat încetarea cauzei penale, deoarece s-a restituit prejudiciul cauzat.

8.1. Instanța de recurs, analizând hotărârile de condamnare contestate de recurenți, ajunge la concluzia că, instanța de apel corect a reținut circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Polismac Vladimir, imputate prin actul de învinuire, or, cumulul de probe administrate în cauza dedusă judecății, analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Polismac Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

Prin urmare, reieșind din motivarea soluției adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că, la judecarea apelurilor declarate de procuror, de inculpat și de apărătorul Grosu Eugen în numele inculpatului Polismac Vladimir pe epizodul de tâlhărie, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, instanța de recurs subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Astfel, Colegiul penal consideră că sunt nefondate argumentele inculpatului Polismac Vladimir și de avocatul acestuia, Grosu Eugen în sensul nevinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii de tâlhărie, deoarece nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

8.2. De asemenea, instanța de apel s-a expus și asupra alegațiilor recurenților privind examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală: „...colegiul judiciar conchide că, just prima instanță a examinat cauza în procedură deplină și nu a acceptat cererea inculpatului Polismac Vladimir privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (Vol. IV, f.d.77; 84-85). Așa cum, la caz, nu sunt întrunite condițiile pe care le cer prevederile art. 364¹ alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece inculpatul nu a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și chiar a solicitat administrarea de noi probe, invocând că nu a fost confirmată prin probe comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal. Deci, fiind depusă de către inculpat cererea privind examinarea cauzei în baza art. 364¹ alin. (2) Cod de procedură penală, acesta a indicat că recunoaște pe deplin vina în săvârșirea doar a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, ceea ce nu este admis de prevederile normei menționate, atât timp cât în rechizitoriu i se impută și săvârșirea faptelor prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. b), c), d), art. 155, art. 179 alin. (2), art. 188 alin. (2), lit. c), e), f) Cod penal. Circumstanțe care întemeiat au dus la respingerea cererii inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.” (f.d. 103, vol. II)

La fel, instanța de apel și-a motivat soluția sa și în privința neaplicării art. 109 Cod penal pe episodul de furt cu partea vătămată Nistorencu Aculina, menționând că:

„În ședința de apel au fost întreprinse măsuri întru asigurarea prezenței părții vătămate Nistorencu Aculina, însă acestea nu s-au soldat cu succes așa cum, aceasta nu se poate deplasa ca să ajungă în ședința de judecată, fapt ce a dus la examinarea cauzei în lipsa acesteia întru asigurarea examinării cauzei în termeni rezonabili, fără a se admite tergiversarea examinării cauzei..

Astfel,instanța de apel nu poate lua în considerație cererea dată așa cum, potrivit art. 109 alin. (2) Cod penal, împăcarea este personală, reieșind din aceste prevederi, rezultă necesitatea prezenței părții vătămate în ședința de judecată întru confirmarea poziției sale cu privire la încetarea cauzei în legătură cu împăcarea părților.” (f.d. 103-104, vol. II)

Reieșind din circumstanțele expuse supra, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că, alegațiile recurenților în sensul încălcării drepturilor legale ale inculpatului, prin respingerea cererii de examinare în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, precum și neaplicarea prevederilor art. 109 Cod penal pe episodul de furt (art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal), sunt nefondate, or, instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate de inculpatul Polismac Vladimir și de apărătorul acestuia, Grosu Eugen în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie.

8.3. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de inculpatul Polismac Vladimir și de avocatul acestuia, Grosu Eugen se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Polismac Vladimir și de avocatul acestuia, Grosu Eugen împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Polismac Vladimir XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **15 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor